

PARASHAT B'KHALAH (זמנא צת או)

VaYikra (Leviticus) 26:3-27:34 | Yirme-Yahu (Jeremiah) 16:19-17:14 | Tehillah (Psalm) 105 | Luka (Luke) 14:1-15:32; Efishim (Ephesians) 2:11-22

TORAH | HAFTARAH | TOLDAH | MASHANAN

TORAH

VaYikra Chapter 26

3 "If you walk in My Khukot, and keep My Mitzvot, and do them, 4 then I will give your rains in their season, and the land shall yield her produce, and the trees of the field shall yield their fruit. 5 And your threshing shall reach unto the vintage, and the vintage shall reach unto the sowing time; and you shall eat your bread until you have enough, and dwell in your land safely. 6 And I will give shalom in the land, and you shall lie down, and none shall make you afraid; and I will cause evil beasts to cease out of the land, neither shall the sword go through your land. 7 And you shall chase your enemies, and they shall fall before you by the sword. 8 And five of you shall chase a hundred, and a hundred of you shall chase ten thousand; and your enemies shall fall before you by the sword. 9 And I will have respect unto you, and make you fruitful, and multiply you; and will establish My Brit with you. 10 And you shall eat old store long kept, and you shall bring forth the old from before the new. 11 And I will set My Mishkan among you, and My soul shall not abhor you. 12 And I will walk among you, and will be your Elohim, and you shall be My people.

ויקרא פרק כו

ג אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם.
ד ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו.
ה והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם.
ו ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם.
ז ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב.
ח ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב.
ט ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם.
י ואכלתם יין נושן וישן מפני חדש תוציאון. יא ונתתי משפני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם.
יב והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם.
יג אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ

13 I am יהוה your Elohim, who brought you forth out of the land of Mitzrayim, that you should not be their servants; and I have broken the bars of your yoke, and made you go upright.

14 But if you will not hearken unto Me, and will not do all these Mitzvot, 15 and if you shall reject My Khukot, and if your soul abhors My Mishpatim, so that you will not do all My Mitzvot, but break My Brit, 16 I also will do this unto you: I will appoint terror over you, even consumption and fever, that shall make the eyes to fail, and the soul to languish, and you shall sow your seed in vain, for your enemies shall eat it. 17 And I will set My face against you, and you shall be smitten before your enemies; they that hate you shall rule over you; and you shall flee when none pursues you. 18 And if you will not yet for these things hearken unto Me, then I will chastise you seven times more for your sins. 19 And I will break the pride of your power; and I will make your heaven as iron, and your earth as brass. 20 And your strength shall be spent in vain; for your land shall not yield her produce, neither shall the trees of the land yield their fruit. 21 And if you walk contrary unto Me, and will not hearken unto Me, I will bring seven times more plagues upon you according to your sins. 22 And I will send the beast of the field among you, which shall rob you of your children, and destroy your cattle, and make you few in number; and your ways shall become desolate. 23 And if in spite of these things you will not be corrected unto Me, but will walk contrary unto Me, 24 then will I also walk contrary unto you; and I will smite you, even I, seven times for your sins. 25 And I will bring a sword upon you, that shall execute the vengeance of the Brit; and you shall be gathered together within your cities, and I will send the pestilence among you; and you shall be delivered into the hand of the enemy. 26 When I break your staff of bread, ten women shall bake your bread in one oven, and they shall deliver your bread again by weight; and you shall eat, and not be satisfied'."

27 "And if you will not for all this hearken unto Me, but walk contrary unto Me, 28 then I will walk contrary unto you in fury; and I also will chastise you seven times for your sins. 29 And you shall eat the flesh of your sons, and the flesh of your daughters shall you eat. 30 And I will destroy your high places,

מִצְרַיִם מֵהֵיטֵב לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם וְאוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמְמוֹת.

יָד וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה.

טו וְאִם בַּחֲקוֹתַי תִּמְאָסוּ וְאִם אֶת מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתַי לְהַפְרֹכֶם אֶת בְּרִיתִי.

טז אִף אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת הַשְּׁחָפֶת וְאֶת הַקְּדַחַת מִכְּלוֹת עֵינַיִם וּמִדִּבַּת נֶפֶשׁ וּזְרַעְתֶּם לְרִיק זְרַעְכֶם וְאֶכְלָהוּ אִיְבֵיכֶם.

יז וְנָתַתִּי פָנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אִיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שְׂנְאֵיכֶם וְנִסְתָּם וְאִין רִדְף אֶתְכֶם.

יח וְאִם עַד אֵלֶּה לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְיִסְפַּתִּי לְיִסְרָה אֶתְכֶם שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם.

יט וְשִׁבַרְתִּי אֶת גְּאוֹן עֲזָכֶם וְנָתַתִּי אֶת שְׂמִיכֶם כְּבַרְזֵל וְאֶת אֲרָצְכֶם כְּנַחְשָׁה.

כ וְתִם לְרִיק כְּחֶכֶם וְלֹא תִתֵּן אֲרָצְכֶם אֶת יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן פְּרִיּוֹ. כֹּא וְאִם תִּלְכוּ עִמִּי קָרִי וְלֹא תֵאָבֹד לְשִׁמְעֵי לִי וְיִסְפַּתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה שְׁבַע כְּחַטָּאתֵיכֶם.

כב וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת חֵיט הַשָּׂדֶה וְשִׁבַּלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָהּ אֶת בְּהֵמַתְכֶם וְהִמְעִיטָהּ אֶתְכֶם וְנִשְׁמוּ דְרָכֵיכֶם.

כג וְאִם בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי. כד וְהִלַּכְתִּי אִף אֲנִי עִמָּכֶם בְּקָרִי וְהִפִּיתִי אֶתְכֶם גַּם אֲנִי שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם.

כה וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נִקְמַת נָקָם בְּרִית וְנִאֲסַפְתֶּם אֶל עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם וְנָתַתֶּם בְּיַד אוֹיֵב.

כו בְּשִׁבְרֵי לָכֶם מִטָּה לֶחֶם וְאִפּוֹ עֶשֶׂר נָשִׁים לְחֶמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהִשִּׁיבוּ לְחֶמְכֶם בְּמִשְׁקָל וְאֶכְלָתֶם וְלֹא תִשְׁבְּעוּ.

כז וְאִם בְּזֹאת לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי. כח וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחַמַּת קָרִי וְיִסְרַתִּי אֶתְכֶם אִף אֲנִי שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם.

כט וְאֶכְלָתֶם בְּשֶׁר בְּנֵיכֶם וּבְשֶׁר בְּנֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ. ל וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת בְּמַתֵּיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת חַמְנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת פְּגָרֵיכֶם עַל פְּגָרֵי גְלוּלֵיכֶם וְגִעְלָה נִפְשֵׁי אֶתְכֶם.

לא וְנָתַתִּי אֶת עָרֵיכֶם חֶרְבָּה וְהִשְׁמוּתִי אֶת מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אֶרִיחַ בְּרִיחַ נִיחַחְכֶם.

לב וְהִשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת הָאָרֶץ וְשִׁמְמוּ עָלֶיהָ אִיְבֵיכֶם

and cut down your sun-pillars, and cast your carcasses upon the carcasses of your idols; and My soul shall abhor you. 31 And I will make your cities a waste, and will bring your sanctuaries unto desolation, and I will not smell the savor of your sweet odors. 32 And I will bring the land into desolation; and your enemies that dwell therein shall be astonished at it. 33 And you will I scatter among the nations, and I will draw out the sword after you; and your land shall be a desolation, and your cities shall be a waste. 34 Then shall the land be paid her sabbaths, as long as it lies desolate, and you are in your enemies' land; even then shall the land rest, and repay her sabbaths. 35 As long as it lies desolate it shall have rest; even the rest which it had not in your sabbaths, when you dwelt upon it. 36 And as for them that are left of you, I will send a faintness into their heart in the lands of their enemies; and the sound of a driven leaf shall chase them; and they shall flee, as one flees from the sword; and they shall fall when none pursues. 37 And they shall stumble one upon another, as it were before the sword, when none pursues; and you shall have no power to stand before your enemies. 38 And you shall perish among the nations, and the land of your enemies shall eat you up. 39 And they that are left of you shall pine away in their iniquity in your enemies' lands; and also in the iniquities of their fathers shall they pine away with them. 40 And they shall confess their iniquity, and the iniquity of their fathers, in their treachery which they committed against Me, and also that they have walked contrary unto Me. 41 I also will walk contrary unto them, and bring them into the land of their enemies; if then perchance their uncircumcised heart is humbled, and they then be paid the punishment of their iniquity, 42 then will I remember My Brit with Ya'akov, and also My Brit with Yitz'khak, and also My Brit with Avraham will I remember; and I will remember the land. 43 For the land shall lie forsaken without them, and shall be paid her sabbaths, while she lies desolate without them; and they shall be paid the punishment of their iniquity; because, even because they rejected My Mishpatim, and their soul abhorred My Khukot. 44 And yet for all that, when they are in the land of their enemies, I will not reject them, neither will I abhor them to destroy them utterly, and to break My Brit

הַיֹּשְׁבִים בָּהּ.
לֹג וְאַתְּכֶם אֲזַרָה בְּגוֹיִם וְהִרִיקֹתִי אֶתְרִיכֶם חָרֵב
וְהִיְתָה אֶרְצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יְהִיוּ חָרָבָה.
לֹד אֲזִ תִּרְצָה הָאָרֶץ אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ כֹּל יְמֵי הַשְּׁמָמָה
וְאַתֶּם בְּאָרֶץ אֲיִבֵיכֶם אֲזִ תִּשְׁבֹּת הָאָרֶץ וְהִרְצַת
אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ.
לֵה כֹּל יְמֵי הַשְּׁמָמָה תִּשְׁבֹּת אֶת אֲשֶׁר לֹא שַׁבְּתָה
בְּשַׁבְּתֹתֶיכֶם בְּשַׁבְּתֹכֶם עָלֶיהָ.
לֹו וְהִנְשֹׂאֲרִים בְּכֶם וְהִבֵּאתִי מֶרֶד בְּלִבְבְּכֶם בְּאֶרְצַת
אֲיִבֵיכֶם וְרִדְדָה אֶתְּכֶם קוֹל עָלֶיהָ גִּדְדָה וְנָסוּ מִנְּסַת
חָרֵב וְנִפְלוּ וְאִין רִדְדָה.
לֹו וְכִשְׁלוּ אִישׁ בְּאֶחָיו כַּמִּפְנֵי חָרֵב וְרִדְדָה אִין וְלֹא
תִהְיֶה לְכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אֲיִבֵיכֶם.
לַח וְאַבְדַּתֶּם בְּגוֹיִם וְאַכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֲיִבֵיכֶם.
לֹט וְהִנְשֹׂאֲרִים בְּכֶם יִמְקוּ בְּעוֹנֵם בְּאֶרְצַת אֲיִבֵיכֶם
וְאִף בְּעוֹנֹת אֲבֹתֶם אֶתֶם יִמְקוּ.
מ וְהִתְרַדּוּ אֶת עוֹנֵם וְאֶת עוֹן אֲבֹתֶם בְּמַעַלְם
אֲשֶׁר מָעְלוּ בִי וְאִף אֲשֶׁר הִלְכוּ עִמִּי בְּקָרִי.
מֵא אִף אֲנִי אֶלְדֹּד עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֶתֶם בְּאָרֶץ
אֲיִבֵיכֶם אוֹ אֲזִ יִכְנַע לְבַבְּכֶם הָעָרֶל וְאֲזִ יִרְצוּ אֶת
עוֹנֵם.
מב וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאִף אֶת בְּרִיתִי
יִצְחָק וְאִף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ
אֲזָכֹר.
מג וְהָאָרֶץ תִּעְזֹב מֵהֶם וְתִרְץ אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ
בְּהַשְּׁמָמָה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת עוֹנֵם יַעַן וּבִיעֵן
בְּמִשְׁפָּטִי מֵאִסּוּ וְאֶת חֻקֹּתַי גָּעַלְהוּ נַפְשָׁם.
מד וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאָרֶץ אֲיִבֵיכֶם לֹא
מֵאִסְתִּים וְלֹא גָעַלְתִּים לְכַלְתֶּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אֶתֶם
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.
מה וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתֶם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם
לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה.
מו אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה.

with them; for I am יהוה their Elohim. 45 But I will for their sakes remember the Brit of their ancestors, whom I brought forth out of the land of Mitzrayim in the sight of the nations, that I might be their Elohim: I am יהוה."

These⁴⁶ are the Khukot and Mishpatim and instructions, which יהוה made between Him and B'nei Yisra'el in Har Sinai by the hand of Moshe.

VaYikra Chapter 27

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 "Speak unto B'nei Yisra'el, and say unto them, 'When a man shall clearly utter a vow of persons unto יהוה, according to your valuation, 3 then your valuation shall be for the male from twenty years old even unto sixty years old, even your valuation shall be fifty shekels of silver, after the shekel hakodesh. 4 And if it is for a female, then your valuation shall be thirty shekels. 5 And if it is from five years old even unto twenty years old, then your valuation shall be for the male twenty shekels, and for the female ten shekels. 6 And if it is from a khodesh old even unto five years old, then your valuation shall be for the male five shekels of silver, and for the female your valuation shall be three shekels of silver. 7 And if it is from sixty years old and upward: if it is a male, then your valuation shall be fifteen shekels, and for the female ten shekels. 8 But if he is too poor for your valuation, then he shall be set before the Kohen, and the Kohen shall value him; according to the means of him that vowed shall the Kohen value him'."

9 "And if it is a beast, whereof men bring an offering unto יהוה, all that any man gives of such unto יהוה shall be kodesh. 10 He shall not alter it, nor change it, a good for a bad, or a bad for a good; and if he shall at all change beast for beast, then both it and that for which it is changed shall be kodesh. 11 And if it is any unclean beast, of which they may not bring an offering unto יהוה, then he shall set the beast before the Kohen. 12 And the Kohen shall value it, whether it is good or bad; as you the Kohen value it, so shall it be. 13 But if he will indeed redeem it, then he shall add the fifth part thereof unto your valuation'."

ויקרא פרק כז

א וידבר יהוה אל משה לאמר.
ב דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערקה נפש ליהוה.
ג והיה ערקה הזכר מבין עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערקה חמשים שקל כסף בשקל הקדש.
ד ואם נקבה הוא והיה ערקה שלשים שקל.
ה ואם מבין חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערקה הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים.
ו ואם מבין חדש ועד בן חמש שנים והיה ערקה הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערקה שלשת שקלים כסף.
ז ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערקה חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים.
ח ואם מן הוא מערקה והעמידו לפני הבהן והעריך אותו הבהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הבהן.
ט ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש.
י לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש.
יא ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הבהן.
יב והעריך הבהן אתה בין טוב ובין רע בערקה הבהן כן יהיה.
יג ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערקה.
יד ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הבהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הבהן כן יקום.
טו ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית

14 "And when a man shall consecrate his house to be kodesh unto יהוה , then the Kohen shall value it, whether it is good or bad; as the Kohen shall value it, so shall it stand. 15 And if he that hallowed it will redeem his house, then he shall add the fifth part of the money of your valuation unto it, and it shall be his. 16 And if a man shall consecrate unto יהוה part of the field of his possession, then your valuation shall be according to the sowing thereof; the sowing of a khomer of barley shall be valued at fifty shekels of silver. 17 If he consecrates his field from the year of Yovel, according to your valuation it shall stand. 18 But if he consecrates his field after the Yovel, then the Kohen shall reckon unto him the money according to the years that remain unto the year of Yovel, and an abatement shall be made from your valuation. 19 And if he that consecrated the field will indeed redeem it, then he shall add the fifth part of the money of your valuation unto it, and it shall be assured to him. 20 And if he will not redeem the field, or if he has sold the field to another man, it shall not be redeemed any more. 21 But the field, when it goes out in the Yovel, shall be kodesh unto יהוה , as a field devoted; the possession thereof shall be the Kohen's. 22 And if he consecrates unto יהוה a field which he has bought, which is not of the field of his possession, 23 then the Kohen shall reckon unto him the worth of your valuation unto the year of Yovel, and he shall give your valuation in that day, as a kodesh unto יהוה . In24 the year of Yovel the field shall return unto him of whom it was bought, even to him to whom the possession of the land belongs. 25 And all your valuations shall be according to the shekel hakodesh; twenty gerahs shall be the shekel. 26 But the firstling among beasts, which is born as a firstling to יהוה , no man shall hallow it; whether it is an ox or sheep, it is for יהוה . And27 if it is of an unclean beast, then he shall ransom it according to your valuation, and shall add unto it the fifth part thereof; or if it is not redeemed, then it shall be sold according to your valuation. 28 Notwithstanding, no devoted thing, that a man may devote unto יהוה of all that he has, whether of man or beast, or of the field of his possession, shall be sold or redeemed; every devoted thing is kodesh kadashim unto יהוה . None29 devoted, that may be devoted of men, shall be

כֶּסֶף עֲרֹכָף עָלָיו וְהָיָה לוֹ.
טז וְאִם מִשְׁדֵּה אֶחְזָתוֹ יְקַדֵּשׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֲרֹכָף לְפִי זָרְעוֹ זָרַע חֹמֶר שְׁעָרִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף.
יז אִם מִשְׁנֵת הַיֵּבֶל יְקַדֵּשׁ שְׂדֵהוּ בְּעֲרֹכָף יְקוּם.
יח וְאִם אַחֵר הַיֵּבֶל יְקַדֵּשׁ שְׂדֵהוּ וְחָשַׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת הַכֶּסֶף עַל פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתֶרֶת עַד שְׁנַת הַיֵּבֶל וְנִגְרַע מֵעֲרֹכָף.
יט וְאִם גָּאֵל יִגְאֹל אֶת הַשְּׂדֵה הַמְקֻדָּשׁ אֹתוֹ וַיִּסַּף חֲמִשִּׁית כֶּסֶף עֲרֹכָף עָלָיו וְקָם לוֹ.
כ וְאִם לֹא יִגְאֹל אֶת הַשְּׂדֵה וְאִם מָכַר אֶת הַשְּׂדֵה לְאִישׁ אַחֵר לֹא יִגְאֹל עוֹד.
כא וְהָיָה הַשְּׂדֵה בְּצֵאתוֹ בַּיֵּבֶל קֹדֶשׁ לַיהוָה כְּשְׂדֵה הַחֵרֶם לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֶחְזָתוֹ.
כב וְאִם אֶת שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְׂדֵה אֶחְזָתוֹ יְקַדֵּשׁ לַיהוָה .
כג וְחָשַׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת מַכְסַת הָעֲרֹכָף עַד שְׁנַת הַיֵּבֶל וְנָתַן אֶת הָעֲרֹכָף בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה .
כד בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשְּׂדֵה לְאֲשֶׁר קָנָהוּ מֵאִתּוֹ לְאֲשֶׁר לוֹ אֶחְזָתוֹ הָאָרֶץ.
כה וְכֹל עֲרֹכָף יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה הַשֶּׁקֶל.
כו אֵד בְּכוֹר אֲשֶׁר יִבְכֹּר לַיהוָה בְּבִהֶמָה לֹא יְקַדֵּשׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם שׂוֹר אִם שֶׁה לַיהוָה הוּא.
כז וְאִם בְּבִהֶמָה הַטְּמֵאָה וּפְדָה בְּעֲרֹכָף וַיִּסַּף חֲמִשְׁתּוֹ עָלָיו וְאִם לֹא יִגְאֹל וְנִמְכַר בְּעֲרֹכָף.
כח אֵד כָּל חֵרֶם אֲשֶׁר יִחְרַם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ מֵאָדָם וּבִהֶמָה וּמִשְׂדֵה אֶחְזָתוֹ לֹא יִמְכַר וְלֹא יִגְאֹל כָּל חֵרֶם קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא לַיהוָה .
כט כָּל חֵרֶם אֲשֶׁר יִחְרַם מִן הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת יוּמָת.
ל וְכֹל מֵעֶשֶׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרֵי הָעֵץ לַיהוָה הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה .
לא וְאִם גָּאֵל יִגְאֹל אִישׁ מִמֵּעֶשְׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו.
לב וְכֹל מֵעֶשֶׂר בְּקָר וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הָעֹשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַיהוָה .
לג לֹא יִבְקַר בֵּין טוֹב לְרַע וְלֹא יִמְרְנוּ וְאִם הָמַר יִמְרְנוּ וְהָיָה הוּא וּתְמוֹרָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ לֹא יִגְאֹל.
לד אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי.

ransomed; he shall surely be put to death. 30 And all the tenth-part of the land, whether of the seed of the land, or of the fruit of the tree, is for יהוה ; it is kodesh unto יהוה . And³¹ if a man will redeem aught of his tenth-part, he shall add unto it the fifth part thereof. 32 And all the tenth-part of the herd or the flock, whatever passes under the rod, the tenth shall be kodesh unto יהוה . He³³ shall not inquire whether it is good or bad, neither shall he change it; and if he changes it at all, then both it and that for which it is changed shall be kodesh; it shall not be redeemed.

34 These are the Mitzvot which יהוה commanded Moshe for B'nei Yisra'el in Har Sinai.

חַפְּטָרָה

Yirme-Yahu Chapter 16

19 "O יהוה , my strength and my stronghold, and my refuge in the day of affliction, unto You shall the nations come from the ends of the earth, and shall say, 'Our fathers have inherited nought but lies, vanity and things wherein there is no profit'. 20 Shall a man make unto himself gods, and they are not gods? 21 Therefore, behold, I will cause them to know, this once will I cause them to know My hand and My might; and they shall know that My Name is יהוה ."

Yirme-Yahu Chapter 17

1 "The sin of Yehudah is written with a pen of iron, and with the point of a diamond; it is graven upon the tablet of their heart, and upon the horns of your altars. 2 Like the symbols of their sons are their altars, and their Asherim upon the evergreen trees, upon the high hills. 3 O you that sit upon the mountain in the field, I will give your substance and all your treasures for a spoil, and your high places, because of sin, throughout all your borders. 4 And you, even of yourself, shall discontinue from your heritage that I gave you; and I will cause you to serve your enemies in the land which you know not; for you have kindled a fire in My nostril, which shall burn forever. 5 Thus says יהוה , 'Cursed is the man that trusts in man, and makes flesh

יְרִמְיָהוּ פֶּרֶק טז

יֵט יְהוָה עֲזִי וּמְעֻזִי וּמְנוּסִי בְיוֹם צָרָה; אֱלֹהֵי גֹיִם יָבֹאוּ מֵאַפְסֵי אֶרֶץ וַיֹּאמְרוּ אִךְ שֶׁקֶר נִחְלוּ אֲבוֹתֵינוּ הַבֵּל וְאִין בָּם מוֹעִיל. כ הַיַּעֲשֶׂה לוֹ אָדָם אֱלֹהִים; וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים.
כֹּא לְכֵן הִנְנִי מוֹדִיעַם בַּפֶּעַם הַזֹּאת אוֹדִיעַם אֶת יָדִי וְאֶת גְּבוּרָתִי; וַיִּדְעוּ כִּי שְׁמִי יְהוָה .

יְרִמְיָהוּ פֶּרֶק יז

א חֲטָאת יְהוּדָה כְּתוּבָה בְּעֵט בְּרָזָל בְּצַפְרָן שְׁמִיר: חֲרוּשָׁה עַל לֹחַ לֶבַם וּלְקַרְנֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם.
ב כִּזְכֹּר בְּנִיחָם מִזְבְּחוֹתָם וְאֲשֵׁרֵיהֶם עַל עֵץ רַעֲנָן עַל גְּבַעוֹת הַגְּבֵהוֹת.
ג הָרָרִי בַשָּׂדֶה חִילָךְ כָּל אוֹצְרוֹתֶיךָ לְבַז אָתָּה; בְּמַתִּיךָ בְּחֲטָאת בְּכָל גְּבוּלֶיךָ.
ד וְשִׁמְטָתָהּ וּבָדָה מִנִּחְלָתָךְ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וְהִעַבְדְתֶיךָ אֶת אֲבִיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יִדְעָתָ: כִּי אִשׁ קוֹדְחָתָם בְּאִפֵּי עַד עוֹלָם תּוֹקֵד.
ה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱרֹר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשֵׁר זָרְעוֹ; וּמִן יְהוָה יִסוּר לְבוֹ.
ו וְהָיָה כְּעֶרְעֵר בְּעֶרְבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבֹא טוֹב;

his arm, and whose heart departs from יהוה .! For 6 he shall be like a tamarisk in the desert, and shall not see when good comes, but shall inhabit the parched places in the wilderness, a salt land, and not inhabited. 7 Blessed is the man that trusts in יהוה , and whose trust is יהוה is. 8 For he shall be as a tree planted by the waters, and that spreads out its roots by the river, and shall not see when heat comes, but its foliage shall be luxuriant; and shall not be anxious in the year of drought, neither shall cease from yielding fruit. 9 The heart is deceitful above all things, and it is incurably sick; who can know it? 10 I יהוה search the heart, I try the reins, even to give every man according to his ways, according to the fruit of his doings. 11 As the partridge that broods over young which she has not brought forth, so is he that gets riches, and not by right; in the midst of his days he shall leave them, and at his end he shall be a fool. 12 You, Kiseh Kavod, on high from the beginning, You, place of our Mikdash, 13 You, O Mikveh of Yisra'el, יהוה ! All that forsake You shall be ashamed; they that depart from Me shall be written in the earth, because they have forsaken יהוה , the fountain of Mayim Khayim."

14 "Heal me, O יהוה , and I shall be healed; save me, and I shall be saved; for You are my praise.

תועטזא

Tehillim Chapter 105

1 O give thanks unto יהוה , call upon His Name; make known His doings among the peoples.
 2 Sing unto Him, sing praises unto Him; speak of all His marvelous works.
 3 Glory in His set-apart Name; let the heart of them rejoice that seek יהוה .
 4 Seek יהוה and His strength; seek His face continually.
 5 Remember His marvelous works that He has done, His wonders, and the judgments of His mouth;
 6 O you seed of Avraham His servant, you B'nei Ya'akov, His chosen ones.
 7 He is יהוה our Elohim; His judgments are in all the earth.
 8 He has remembered His Brit forever, the Davar which He commanded to a thousand generations,

וְשָׁכַן חַרְרִים בְּמִדְבָּר אֶרֶץ מְלַחָה וְלֹא תִשָּׁב.
 ז בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה; וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ.
 ח וְהָיָה כַּעֵץ שְׁתוּל עַל מַיִם וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שָׁרְשָׁיו וְלֹא יִרָא (יִרְאָה) כִּי יבֹא חֹם וְהָיָה עֲלֵהוּ רַעֲנָן; וּבִשְׁנַת בַּצָּרֹת לֹא יִדָּאָג וְלֹא יִמֵּשׁ מִמַּעֲשׂוֹת פִּרְיָ.
 ט עֵקֶב הַלֵּב מִפֶּלֶא וְאִנְשׁ הוּא; מִי יִדְעֶנּוּ.
 י אֲנִי יְהוָה חִקְר לֵב בַּחֲזוֹן כְּלִיּוֹת: וְלִתְתּוֹ לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ כְּפִרְי מַעַלְלָיו.
 יא קִרְא דָּגֵר וְלֹא יֵלֵד עֲשֵׂה עֵשֶׂר וְלֹא בְּמִשְׁפָּט; בְּחֲצֵי יָמוֹ יַעֲזֹבֵנוּ וּבְאַחֲרֵיתוֹ יִהְיֶה נֶבֶל.
 יב כִּסֵּא כְבוֹד מְרוֹם מִרְאשׁוֹן מְקוֹם מְקַדְּשָׁנוּ.
 יג מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהוָה כָּל עֲזִבֵיהּ יִבְשׁוּ; יִסּוּרֵי (וְיִסּוּרֵי) בְּאֶרֶץ יִכְתְּבוּ כִּי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים אֶת יְהוָה .
 יד רְפָאֲנִי יְהוָה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֲנִי וְאוֹשֶׁעָה: כִּי תִהְלֹתִי אֶתָּה.

תהלים פרק קה

א הודו ליהוה קראו בשמו; הודיעו בעמים עלילותיו.
 ב שירו לו זמרו לו; שיחו בכל נפלאותיו.
 ג התהללו בשם קדשו; ישמח לב מבקשי יהוה.
 ד דרשו יהוה ועזו; בקשו פניו תמיד.
 ה זכרו נפלאותיו אשר עשה; מפתיו ומשפטי פיו.
 ו זרע אברהם עבדו: בני יעקב בחיריו.
 ז הוא יהוה אלהינו; בכל הארץ משפטיו.
 ח זכר לעולם בריתו; דבר צוה לאלף דור.
 ט אשר כרת את אברהם; ושבועתו לישחק.
 י ויעמידה ליעקב לחק; לישראל ברית עולם.
 יא לאמר לך אתן את ארץ כנען: חבל נחלתכם.
 יב בהיותם מתי מספר; כמעט וגרים בה.

9 [The Brit] which He made with Avraham, and His oath unto Yitz'khak;

10 And He established it unto Ya'akov for a statute, to Yisra'el for a Brit Olam;

11 Saying, "Unto you will I give the land of Kena'an, the lot of your inheritance."

12 When they were but a few men in number. Yes, very few, and sojourners in it,

13 And when they went about from nation to nation, from one kingdom to another people,

14 He suffered no man to do them wrong, yes, for their sake He reprov'd kings:

15 "Touch not My anointed ones, and do My Nevi'im no harm."

16 And He called a famine upon the land; He broke the whole staff of bread.

17 He sent a man before them; Yosef was sold for a servant;

18 His feet they hurt with fetters, his person was laden in iron;

19 Until the time that His Davar came to pass, the word of יהוה tested him.

20 The king sent and loosed him; even the ruler of the peoples, and set him free.

21 He made him Adon of his house, and ruler of all his possessions;

22 To bind his princes at his pleasure, and teach his elders wisdom.

23 Yisra'el also came into Mitzrayim; and Ya'akov sojourn'd in the land of Kham.

24 And He increased His people greatly, and made them too mighty for their adversaries.

25 He turned their heart to hate His people, to deal craftily with His servants.

26 He sent Moshe His servant, and Aharon whom He had chosen.

27 They wrought among them His manifold signs and wonders in the land of Kham.

28 He sent darkness, and it was dark; and they rebelled not against His word.

29 He turned their waters into blood, and slew their fish.

30 Their land swarmed with frogs, in the chambers of their kings.

31 He spoke, and there came swarms of flies, and gnats

יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוּי אֶל גּוּי; מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר.
יד לֹא הֵנִיחַ אָדָם לְעַשְׂקָם; וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים.
טו אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיחֵי; וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ.
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ; כָּל מִטָּה לָחֵם שָׁבַר.
יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ; לְעַבְדֵי נַמְכָר יוֹסֵף.
יח עָנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלָיו (רַגְלוֹ); בְּרִזָּל בָּאָה נַפְשׁוֹ.
יט עַד עַתָּה בֹא דַבְּרוּ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתֶּהּוּ.
כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירֶהוּ; מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ.
כא שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ; וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוּ.
כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ; וְזָקְנָיו יַחְכֶּם.
כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם; וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם.
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מֵאָדָם; וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרַיִם.
כה הִפְדָּה לְבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ; לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדָּיו.
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו; אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ.
כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו; וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם.
כח שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ; וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרָיו
(דָּבְרוּ).

כט הִפְדָּה אֶת מֵימֵיהֶם לְדָם; וַיָּמַת אֶת דֹּגְתָם.
ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדַיִם; בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם.
לא אָמַר וַיָּבֵא עֲרָב; כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם.
לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֶד; אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם.
לג וַיִּדַּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתְם; וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם.
לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרֶבָה; וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסִּפֵּה.
לה וַיֵּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם; וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם.
לו וַיִּדַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם; רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם.
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכַסֵּף וְזָהָב; וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל.
לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם: כִּי נָפַל פַּחַדְם עֲלֵיהֶם.
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּה; וַאֲשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה.
מ שָׂאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹן; וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם.
מא פָּתַח צוּר וַיּוֹזְבוּ מַיִם; הִלְכוּ בַצִּיּוֹת נָהָר.
מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ; אֶת אֲבֵרָהֶם עֲבָדוּ.
מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשׁוֹן; בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו.
מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם; וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירְשׁוּ.
מה בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ; הִלְלוּ יְהוָה!
!

in all their borders.

32 He gave them hail for rain, and flaming fire in their land.

33 He smote their vines also, and their fig trees; and broke the trees of their borders.

34 He spoke, and the locust came, and the canker-worm without number,

35 And did eat up every herb in their land, and did eat up the fruit of their ground.

36 He smote also all the first-born in their land, the first-fruits of all their strength.

37 And He brought them forth with silver and gold; and there was none that stumbled among His tribes.

38 Mitzrayim was glad when they departed; for the fear of them had fallen upon them.

39 He spread a cloud for a screen; and fire to give light in the night.

40 They asked, and He brought quails, and gave them in plenty the bread of heaven.

41 He opened the Rock, and waters gushed out; they ran, a river in the dry places.

42 For He remembered His set-apart Davar unto Avraham His servant;

43 And He brought forth His people with joy, His chosen ones with singing.

44 And He gave them the lands of the nations, and they took the labor of the peoples in possession;

45 That they might keep His statutes, and observe His instructions. Hallelu Yah!

BRIT HAHAADASHAH

Luka Chapter 14

1 And it came to pass when He entered the house of one of the leaders of the P'rushim to eat bread on a Shabbat, they watched Him. 2 And there was a man before Him who had dropsy. 3 And Yeshua answered, saying to the Sofrim and P'rushim, "Does Torah permit to heal on a Shabbat?" 4 But they kept silent. So He took him and healed him, and let him go. 5 And He said to them, "Which one of you, if his son or his ox should fall into a pit on Yom HaShabbat, would not immediately pull and bring him out?" 6 And they could not answer Him concerning this.

לוקא פרק יד

א וּבְאֶשֶׁר נָכַנס לְבַיַּת שֶׁל אֶחָד מֵרֵאשֵׁי הַפְּרוּשִׁים לֶאֱכֹל לֶחֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, הֵם הִשְׁגִּיחוּ עָלָיו.

ב וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד תְּפוּחַ מִים לְפָנָיו.

ג וְעָנָה יֵשׁוּעַ וְאָמַר לְסוֹפְרִים וּלְפְרוּשִׁים: הֲאֵם מִתֵּר לְרַפָּא בַשַּׁבָּת?

ד אָדָּהֶם שָׁתְקוּ. וְהִחְזִיקוּ הוּא וְרַפָּאוֹ וְשִׁלְחוּ.

ה וְאָמַר לָהֶם: מִי מִכֶּם אֶשֶׁר יִפֹּל בְּנוֹ אוֹ שׂוֹרֹ לְבוֹר בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, וְלֹא מִיָּד יִמְשֹׁךְ וַיַּעֲלֶה אוֹתוֹ?

ו וְלֹא יָכְלוּ לְתַת לוֹ תְּשׁוּבָה עַל זֹאת.

7 And He spoke a mashal to those who were invited there, because He saw them choosing places among the front seats. 8 "When you are invited of a man to a banquet house, do not go and sit in the front seat; it might be that a more honorable man than you is invited there; 9 and then he who has invited you and him will come and say to you, 'Give the place to him,' and you will be embarrassed when you get up and take a lower seat. 10 But when you are invited, go and sit at the lower end, so that when he who has invited you comes, he will say to you, 'My friend, go up and sit higher,' and you will have glory before all who sit with you. 11 For whoever exalts himself will be humbled; and whoever humbles himself will be exalted." 12 He also said to him who had invited Him, "When you give a dinner or a supper, do not invite your friends, nor your brothers, nor your relatives, nor your rich neighbors; lest they invite you, and you will be repaid for this. 13 But when you give a reception, invite the poor, the maimed, the lame, and the blind; 14 and you will be blessed; for they have nothing to repay you; for you will be repaid at the resurrection of the tzadikim." 15 When one of the guests heard these things, he said to Him, "Blessed is he who will eat bread in Malkhut HaElohim." 16 Yeshua said to him, "A man gave a great supper, and invited many. 17 And he sent his servant at supper time to tell those who were invited, 'Behold, everything is made ready for you. Come!' 18 One and all, they began to make excuses. The first said to him, 'I have bought a field, and I am forced to go and see it; I beg you to excuse me for being called away.' 19 Another said, 'I have bought five yoke of oxen, and I am just going to examine them; I beg you, excuse me for being called away.' 20 Another said, 'I have just taken a wife, and therefore I cannot come.' 21 And the servant came and told his master these things. Then the master of the house was angry, and said to his servant, 'Go out quickly to the streets and lanes of the city, and bring in here the poor, the afflicted, the maimed, and the blind'. 22 And the servant said, 'My Adon, it has been done as you commanded, and yet there is more room.' 23 Then the master said to his servant, 'Go out to the highways and hedges, and urge them to come in so that my house may be filled, 24 for I say to you that not one of those men who were

ז ואמר משל לאלה שהזמנו לשם, כי ראה אותם בוחרים מקומות במושבים הראשיים: ח כַּאֲשֶׁר אֶתָּה מְזַמֵּן עַל יְדֵי אִישׁ לְאוֹלָם הַחֲתָנָה, אַל תֵּלַךְ וְתִסַּב בְּמוֹשֵׁב הָרֵאשׁ, שְׂמָא יִזְמֵן לְשֵׁם אִישׁ נִכְבָּד מִמֶּךָ, ט וְיֹבֵא מִי שְׂקָרָא לְךָ וְלוֹ, וַיֹּאמֶר לְךָ, תֵּן אֶת הַמָּקוֹם לְזֶה; וְתִבּוֹשׁ בְּקוֹמֶךָ וּבְקַחְתָּךְ אֶת הַמָּקוֹם הָאֲחֵרוֹן; י אֲלֹא כַּאֲשֶׁר הִזְמַנְתָּ, לְךָ וְהִסַּב בְּאֲחֵרוֹן, שְׂכַאֲשֶׁר יֹבֵא זֶה שְׂקָרָא לְךָ, יֹאמֶר לְךָ, יְדִידִי, עֲלֵה לְמַעְלָה וְהִסַּב, וַיְהִי לְךָ כְּבוֹד לִפְנֵי כָּל הַמְּסֻבִּים אִתְּךָ; יא כִּי כָּל אֲשֶׁר יְרוֹמֵם אֶת עַצְמוֹ יִשְׁפַּל, וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ יְרוֹמֵם. יב וַאֲמַר גַּם לְזֶה אֲשֶׁר קָרָא לוֹ: כַּאֲשֶׁר אֶתָּה עוֹרֵךְ אַרְוַחָה אוֹ סְעוּדָה, אַל תִּקְרָא לִיְדִידֶיךָ, אִף לֹא לְאֲחֵיךָ אוֹ לְקְרוֹבֶיךָ, וְלֹא לְשִׁכְנֶיךָ הַעֲשִׂירִים, שְׂמָא גַם הֵם יִקְרְאוּ לְךָ וַיְהִי לְךָ הַגְּמוּלָה הַזֶּה; יג אֲלֹא כַּאֲשֶׁר אֶתָּה עוֹרֵךְ מְסֻבָּה קָרָא לְעַנְיִים, לְבַעֲלֵי הַמוֹם, לְפִסְחִים, לְעוֹרִים. יד וְאֲשֶׁרֶיךָ שְׂאִין לָהֶם לְגַמֵּל לְךָ, כִּי גְמוּלְךָ יְהִי בַתְּקוּמַת הַצַּדִּיקִים. טו כַּאֲשֶׁר שָׁמַע אֶחָד מִן הַמְּסֻבִּים אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אָמַר לוֹ: אֲשֶׁרֶי מִי שִׂיאֲכַל לֶחֶם בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים. טז אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: אִישׁ אֶחָד עָרַךְ סְעוּדָה גְּדוֹלָה וְקָרָא לְרַבִּים. זי וְשָׁלַח אֶת עַבְדּוֹ בְּעֵת הַסְּעוּדָה, לֹאמַר לְקְרוֹאִים, הִנֵּה הַכֹּל מוּכָן לָכֶם; בּוֹאוּ. יח וְהִחֲלוּ כָּלֶם כַּאֲחָד לְהִתְנַצֵּל. אָמַר לוֹ הָרֵאשׁוֹן, שָׂדֵה קִנִּיתִי, וְנִאֲלָץ אֲנִי לְצִאת לְרֵאוֹתוֹ. מִבְּקֵשׁ אֲנִי מִמֶּךָ, סֶלַח לִי עַל שְׁנִמְנַעְתָּ אֲנִי. יט אַחֵר אָמַר, חֲמִשָּׁה צִמְדֵי שְׁוֹרִים קִנִּיתִי, וְהוֹלֵךְ אֲנִי לְבַחוֹן אוֹתָם. מִבְּקֵשׁ אֲנִי מִמֶּךָ, סֶלַח לִי עַל שְׁנִמְנַעְתָּ אֲנִי. כ אַחֵר אָמַר, אִשָּׁה נָשָׂאתִי, וְעַל כֵּן אֵינְנִי יָכוֹל לָבוֹא. כא וּבֹא הָעֶבֶד הַהוּא וַאֲמַר לְאֲדוֹנָיו אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. אֲזַרְגֵּז בַּעַל הַבַּיִת וַאֲמַר לְעַבְדּוֹ, צֵא מִהֵר אֶל רְחוֹבוֹת הָעִיר וְחוּצוֹתֶיהָ, וְהִכְנַס לְכָאן אֶת הָעַנְיִים וְאֶת הַחֹלִים וְאֶת הַפְּסֻחִים וְאֶת הָעוֹרִים. כב וַאֲמַר הָעֶבֶד, אֲדוֹנִי, כִּפִּי שְׂצוּיָת נַעֲשֶׂה וְעוֹד יֵשׁ מְקוֹם.

invited shall taste of my supper.”

25 And while many people were going with Him, He turned and said to them, 26 “He who comes to me and does not hate his father, and his mother, and his brothers, and his sisters, and his wife, and his children, and even his own life, cannot be a talmid to me. 27 And he who does not take up his stake and follow me cannot be a talmid to me. 28 For which of you who wishes to build a tower does not at first sit down and consider its cost, to see if he has enough to finish it? 29 Lest after he has laid the foundation, he is not able to finish it, and all who see it will mock him, 30 saying, ‘This man began to build, but he was not able to finish.’ 31 Or which king who goes to war to fight against a king equal to him would not at first reason whether he is able with ten thousand to meet the one who is coming against him with twenty thousand? 32 And if not, while he is far away from him, sends envoys and seeks shalom. 33 So every man of you who would not leave all his possessions cannot be a talmid to me. 34 Salt is good; but if the salt loses its savor, with what can it be salted? 35 It is good neither for the ground, nor for fertilizing; but it is thrown out. He who has ears to hear, let him hear.”

כג ואמר האדון לעבדו, צא אל הדרכים ואל בין הגדרות, והאץ בהם להכנס כדי שיתמלא ביתי; כד כי אומר אני לכם, אף אחד מאותם האנשים שנקראו לא יטעם מסעודתי. כה וכאשר הלכו אתו המונים רבים, פנה ואמר להם: כו מי שבא אלי ואינו שונא את אביו ואת אמו, ואת אחיו ואת אחיותיו, ואת אשתו ואת בניו ואף את עצמו, אינו יכול להיות תלמיד לי. כז ומי שאינו לוקח את צלבו ובא אחרי, אינו יכול להיות תלמיד לי; כח כי מי מכס שרוצה לבנות מגדל אינו יושב תחלה ומחשב את הוצאותיו, אם יש לו להשלימו? כט פן אחרי שיניח את היסוד ולא יוכל להשלים, כל הרואים ילעגו לו ל ויאמרו, האיש הזה התחיל לבנות ולא היה יכול להשלים. לא או מיהו המלך שהולך לקרב להלחם עם מלך כמותו, ואינו שוקל תחלה אם הוא יכול בעשרת אלפים לצאת לקראת הבא עליו בעשרים אלה? לב ואם לאו, בעודנו רחוק ממנו, הוא שולח שליחים ומבקש שלום. לג ככה כל איש מכס שאינו עוזב את כל רכושו, אינו יכול להיות לי לתלמיד. לד טוב הוא המלח, אך אם גם המלח יעשה תפל, במה ימלח? לה אין הוא מועיל לא לאדמה ולא לדמן; החוצה משליכים אותו. מי שיש לו אזנים לשמע, ישמע.

Luka Chapter 15

1 Then the tax collectors and sinners drew near to Him to hear Him. 2 And the Sofrim and P'rushim murmured, saying, “He receives even the sinners and eats with them.” 3 So Yeshua told them this mashal: 4 “What man among you has a hundred sheep, and if one of them should get lost, would he not leave the ninety-nine in the open, and go in search of the one which is lost, until he finds it? 5 And when he finds it he rejoices and takes it on his shoulders. 6 And he comes to his house, and invites his friends and

לוקא פרק טו

א התקרבו אליו מוכסים וחסאים כדי לשמע אותו. ב והסופרים והפרושים רטנו ואמרו: זה את החסאים מקבל ואוכל אתם. ג ואמר להם ישוע את המשל הזה: ד מי מכס האיש שיש לו מאה כבשים, ואם יאבד אחד מהם, לא יעזב את התשעים ותשעה במדבר וילך לחפש את ההוא שאבד, עד אשר ימצאהו?

neighbors, and says to them, 'Rejoice with me, for I have found my sheep which was lost.' 7 I say to you that such will be the joy in Heaven over one sinner who repents, more than over ninety-nine righteous who need no repentance. 8 Or what woman who has ten coins, and should lose one of them, would not light a lamp and sweep the house and search for it carefully until she finds it? 9 And when she finds it, she calls her women friends and neighbors, and says to them, 'Rejoice with me, for I have found my coin which was lost.' 10 I say to you that such will be the joy before the Malakhim of Elohim over one sinner who repents."

11 And Yeshua said to them again, "A man had two sons; 12 and his younger son said to him, 'My father, give me the portion which is coming to me from your house.' And he divided to them his possessions. 13 And after a few days, his younger son gathered everything that was his share, and went to a far country, and there he wasted his wealth in extravagant living. 14 And when all he had was gone, there was a severe famine in that country, and he began to be in need. 15 So he went and got acquainted with one of the citizens of that country, and he sent him to the field to feed the swine. 16 And he craved to fill his stomach with the husks that the swine were eating, and yet no man would give him. 17 And when he came to himself, he said, 'How many hired workers are now in my father's house who have plenty of bread, and I am here perishing with hunger? 18 I will rise and go to my father and say to him, 'My father, I have sinned before Heaven and before you; 19 and I am no longer worthy to be called your son; just make me like one of your hired workers.'" 20 And he rose up and came to his father. And while he was yet at a distance, his father saw him and had compassion on him, and he ran and fell on his neck and kissed him. 21 And his son said to him, 'My father, I have sinned before Heaven and before you, and I am not worthy to be called your son.' 22 But his father said to his servants, 'Bring the best robe and put it on him, and put a ring on his hand, and shoes on his feet; 23 and bring and kill the fattened ox, and let us eat and be merry; 24 for this my son was dead and has come to life; he was lost, and is found.' And they began to be merry. 25 But his elder son was in the field; and as he came near the house, he

ה וּכְאֶשֶׁר מָצָא אוֹתוֹ, הוּא שְׂמַח וְנוֹטֵל אוֹתוֹ עַל
כְּתָפָיו,
וּ וְבָא לְבֵיתוֹ וַיְקוֹרֵא לְיַדָּיו וּלְשִׁבְנָיו וְאוֹמֵר
לָהֶם, שְׂמַחוּ אִתִּי, כִּי מָצָאתִי אֶת הַכֶּבֶשׂ שְׁלִי
שֶׁהָיָה אָבוֹד.
ז אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שְׂכָדְ תִּהְיֶה שְׂמִיחָה בְּשָׂמִים עַל
חוּטָא אֶחָד אֲשֶׁר שָׁב, יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר עַל תְּשׁוּעִים
וְתִשְׁעָה צְדִיקִים שֶׁלֹּא נְחוּצָה לָהֶם תְּשׁוּבָה.
ח אוֹ אִיזוּהִי הָאִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ עֵשְׂרֵה זֹזִים
וְתֵאבֵד אֶחָד מֵהֶם, וְלֹא תִדְלִיק מְנוֹרָה וְתִטְאֵטָא
אֶת הַבַּיִת וְתַחפֵּשׂ אוֹתוֹ בְּחֵרִיצוֹת עַד אֲשֶׁר
תִּמְצָאָהּ?
ט וּכְאֶשֶׁר מָצָאָה אוֹתוֹ, הִיא קוֹרֵאת לְיַדֵּידוֹתֶיהָ
וּלְשִׁבְנוֹתֶיהָ וְאוֹמֶרֶת לָהֶן, שְׂמַחְנָה אִתִּי, כִּי
מָצָאתִי אֶת זֹזִי אֲשֶׁר הָיָה אָבוֹד.
י אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שְׂכָדְ תִּהְיֶה שְׂמִיחָה לְפָנַי מִלְּאֲכִי
הָאֱלֹהִים עַל חוּטָא אֶחָד אֲשֶׁר שָׁב.
יֵא וְעוֹד אָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: לְאִישׁ אֶחָד הָיוּ שְׁנֵי
בָּנִים;
יב וְאָמַר לוֹ בְּנוֹ הַצְעִיר, אָבִי, תֵּן לִי אֶת הַחֶלֶק
הַמְּגִיעַ לִי מִבֵּיתְךָ. וְהוּא חִלַּק לָהֶם אֶת רְכוּשׁוֹ.
יג וְאַחֲרֵי יָמִים מַעֲטִים אָסַף בְּנוֹ הַצְעִיר אֶת כָּל
אֲשֶׁר הִגִּיעַ לוֹ, וְהִלָּךְ לְאַרְץ רְחוֹקָה וְשָׁם בִּזְבֹּז אֶת
רְכוּשׁוֹ כְּשֶׁהוּא חֵי בְּהוֹלְלוֹת.
יד וּכְאֶשֶׁר כָּלָה אֶת כָּל אֲשֶׁר הָיָה לוֹ, הָיָה רָעֵב
גָּדוֹל בְּאַרְץ הַהִיא, וְהוּא חִחַל לְחֹסֵר.
טו וְהִלָּךְ וְנִסְפַח לְאֶחָד מִבְּנֵי הָעִיר שֶׁל הָאֲרֶץ
הַהִיא, וְהִלָּה שָׁלַח אוֹתוֹ לְשָׂדֵה לְרֵעוֹת חֲזִירִים.
טז וְהִשְׁתַּוְּקַק לְמִלָּא אֶת בִּטְנֵנוּ מִן הַחֲרוּבִים
שֶׁאֲכָלוּ הַחֲזִירִים, וְאִישׁ לֹא נָתַן לוֹ.
יז וּכְאֶשֶׁר שָׁב אֶל עַצְמוֹ, אָמַר: כִּמָּה שְׂכִירִים יֵשׁ
כַּעֲת בְּבֵית אָבִי אֲשֶׁר לָחֵם לָהֶם בְּשִׁפְעַע, וְאֲנִי כָּאֵן
גּוֹעַ בְּרַעֲבוֹנִי!
יח אָקוּם וְאִלָּךְ אֶל אָבִי וְאָמַר לוֹ, אָבִי, חֲטָאתִי
כָּלִפִּי שָׂמִים וּלְפָנֶיךָ,
יט וְאִינְנִי רָאוֹי עוֹד לְהִקְרָא בְּנֶךָ. עֲשֵׂנִי כְּאֶחָד
מִשְׂכִּירֶיךָ.
כ וְקָם וְבָא אֶל אָבִיו; וּבְעוֹדוֹ רְחוֹק, רָאָהוּ אָבִיו
וְרַחַם עָלָיו, וְרָץ וְנָפַל עַל צוּאָרָיו וּנְשָׁקוּ.
כא וְאָמַר לוֹ בְּנוֹ, אָבִי, חֲטָאתִי כָּלִפִּי שָׂמִים
וּלְפָנֶיךָ, וְאִינְנִי רָאוֹי לְהִקְרָא בְּנֶךָ.
כב אָמַר אָבִיו לְעַבְדָּיו, הוֹצִיאוּ אֶת הַגְּלִימָה
הַנִּנְאָה בְּיוֹתֵר וְהַלְבִּישׁוּהוּ, וְשִׁימוּ טַבַּעַת עַל יָדוֹ

heard the voice of the singing of many. 26 And he called one of the boys, and asked him what it was all about. 27 He said to him, 'Your brother has come; and your father has killed the fattened ox because he received him safe and well.' 28 And he became angry and would not go in; so his father came out and besought him. 29 But he said to his father, 'Behold, how many years I have served you, and I never disobeyed your mitzvah; and yet you never gave me even a kid that I might make merry with my friends. 30 But for this son of yours, after he had wasted your wealth with harlots and come back, you have killed the fattened ox.' 31 His father said to him, 'My son, you are always with me, and everything which is mine is yours. 32 It was right for us to make merry and rejoice; for this your brother was dead and has come to life; and was lost, and is found.'

וְהַנְעִילוּהוּ נְעִלִים,
 כַּג וְהִבִּיאוּ וְשַׁחֲטוּ אֶת הַשּׁוֹר הַמִּפְטָם, וְנֹאכַל
 וְנִשְׁמַח;
 כַּד כִּי בָנִי זֶה הָיָה מֵת וְהִנֵּהוּ חַי, וְהָיָה אָבוֹד,
 וְנִמְצָא. וְהִם הִחֲלוּ לְשִׂמְחָה.
 כֹּה אָבֵל בָּנוּ הַגְּדוֹל הָיָה בְשִׂדָּה; וְכֹאשֶׁר בָּא
 וְהִתְקַרַּב אֶל הַבַּיִת, שָׁמַע קוֹל זְמֵרַת רַבִּים.
 כֹּז וְקָרָא לְאַחַד הַנְּעָרִים וְשָׁאַל אוֹתוֹ מֶה זֶה.
 כֹּז אָמַר לוֹ, אֶחָיִךְ בָּא, וְאָבִיךָ שָׁחַט אֶת הַשּׁוֹר
 הַמִּפְטָם עַל שֶׁקִּבֵּל אוֹתוֹ בְּרִיא.
 כַּח וְהִתְרַגַּז וְלֹא רָצָה לְהִפְנֹס, וַיֵּצֵא אָבִיו וְהִפְצִיר
 בוֹ;
 כַּט אָדָּךְ הוּא אָמַר לְאָבִיו, הִנֵּה כַּמָּה שָׁנִים עוֹבֵד
 אֲנִי בְּשֵׁרוֹתֶיךָ וּמַעוֹלָם לֹא עָבַרְתִּי עַל מִצְוֹתֶיךָ,
 וּמַעוֹלָם לֹא נָתַתְּ לִי גְדִי כְּדֵי שְׂאֲשֻׁמַּח עִם יְדִידִי.
 ל אָבֵל לְבָנְךָ זֶה, אַחֲרֵי שֶׁבִזְבַּז אֶת רְכוּשְׁךָ עִם
 זֹנוֹת וּבָא, שָׁחַטְתָּ לוֹ אֶת הַשּׁוֹר הַמִּפְטָם.
 לֹא אָמַר לוֹ אָבִיו, בָּנִי, אֶתָּה תָּמִיד עֹמֵד, וְכָל
 אֲשֶׁר לִי שְׁלָךְ הוּא.
 לָב וְלַעֲלֹז צְרִיכִים הֵינּוּ, וְלִשְׂמֹחַ, כִּי אֶחָיִךְ זֶה
 הָיָה מֵת וְהִנֵּהוּ חַי, וְהָיָה אָבוֹד, וְנִמְצָא.

Efetim Chapter 2

11 Therefore, remember that you were Goyim in the flesh from the beginning, and you were called Uncircumcision, differing from that which is called Circumcision, which is the work of the hands in the flesh. 12 At that time you were without Mashi'akh, being aliens to the customs of Yisra'el, and strangers to the covenants of the promise, without hope and without Elohim in the world. 13 But now, through Yeshua HaMashi'akh, you who at one time were far off are brought near by the blood of Mashi'akh.

14 For He is our shalom, who has made both one, and has broken down the M'khitzah between them; 15 and he has abolished by His body the enmity, and the teaching of regulations in its commandments, that He may create, from the two, one new man in His image, thus making shalom; 16 and He reconciled both in one body with Elohim, and with His stake He destroyed the enmity; 17 and He came and declared shalom to you who are far away, and to those who are near. 18 Through Him we both are able to draw near, by one

לוקאגרת שאול אל האפטים פרק ב
 יֵא עַל כֵּן זָכְרוּ, שְׂאֲתֶם לְפָנִים גּוֹיֵי הַבֶּשֶׂר הָיִיתֶם
 וְנִקְרָאתֶם עֵרְלָה עַל יְדֵי הַנְּקֻרָאִים מִיֵּלָה, וְהִיא
 מַעֲשֵׂה יָדַיִם בְּבֶשֶׂר.
 יב וְהֵייתֶם בְּעַת הַהִיא בְּלֵי מְשִׁיחַ; וְנִכְרַיִם הָיִיתֶם
 לְמִנְהַגֵי יִשְׂרָאֵל; וְזָרִים הָיִיתֶם לְבְרִית הַהַבְטָחָה;
 וּבְלֵי תַקְוָה הָיִיתֶם, וּבְלֵי אֱלֹהִים בְּעוֹלָם.
 יג אָבֵל עֲכָשׁוּ, בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ, אַתֶּם אֲשֶׁר לְפָנִים
 הָיִיתֶם רְחוּקִים, קְרוֹבִים נִהְיִיתֶם בְּדַמּוֹ שֶׁל
 הַמְּשִׁיחַ;
 יד כִּי הוּא שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת שְׁנֵיהֶם
 לְאַחַד וְהָרַס אֶת הַמַּחְצָה שֶׁעָמְדָה בֵּתוֹךְ;
 טו וּבִטֵּל אֶת הָאִיבָה בְּבִשְׂרוֹ וְאֶת תּוֹרַת הַחֻקוֹת
 בְּמַצּוֹתָיָהּ, לְמַעַן יִבְרָא אֶת שְׁנֵיהֶם בּוֹ עֶצְמוֹ
 לְאָדָם אֶחָד חָדָשׁ; וְעָשָׂה שְׁלוֹם
 טז וְרָצָה אֶת שְׁנֵיהֶם בְּגוֹף אֶחָד לְאֱלֹהִים, וּבְצִלְבוֹ
 קָטַל אֶת הָאִיבָה;
 יז וּבָא וּבִשֶׁר שְׁלוֹם לְכֶם הִרְחוּקִים וְהַקְרוֹבִים.
 יח כִּי בּוֹ יֵשׁ לָנוּ לְשָׁנִינוּ גִישָׁה בְרוּחַ אַחַת אֶל
 הָאֵב.

Ru'akh, to HaAv. 19 Thus from henceforth you are neither strangers nor foreigners, but fellow-citizens with the k'doshim, and children of Beit Elohim; 20 and you are built upon the foundation of the Shlikhim and the Nevi'im, Yeshua HaMashi'akh Himself being the cornerstone of the building: 21 and through Him the whole building is fashioned and grows into a Heikhal Kadosh, through the help of יהוה , you 22 also are built up by Him for a Mishkan of Elohim through HaRu'akh.

יט לְפִיכֶם אֵינְכֶם זָרִים וְלֹא אַרְעִיִּים, אֲלֵא בְנֵי עִיר
הַקְּדוֹשִׁים וּבְנֵי בַּיִת אֱלֹהִים;
כ וְנִבְנִיתֶם עַל יְסוֹד הַשְּׁלִיחִים וְהַנְּבִיאִים, וְהוּא
הָיָה רֹאשׁ הַפְּנֵה שֶׁל הַבְּנַיִן, יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ.
כא וְבוּ מֵרֶכֶב כָּל הַבְּנַיִן וְגִדְלָה לְהִיכָל קְדוֹשׁ
בֵּיהוָה,
כב בְּהִיוֹתְכֶם גַּם אַתֶּם נִבְנִים בּוֹ לְמִשְׁכַּן אֱלֹהִים
בְּרוּחַ.